



UJ FOLYAM. V. KÖTET

26. SZÁM.

BUDAPEST, 1888. JUNIUS 24.

*Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. Egyes szám ára 16 krajczár.*

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

AZ "ÜSTÖKÖS" 1888. ÉVI MÁSODIK KÖTETÉRE

Kifogy utoljára minden szusz... ezt cselekszi az «A szusz» is, a melylyel ez első félévben igyekezett az «Üstökös» az ő kedves olvasóit mulattatni.

De csak nagyobb lélegzetet veszünk utána s már a juliusi első számban ugyancsak a szerkesztő tollából újabb regényt kezdünk meg, a melynek a címe:

✦ SÍRVA-VIGADÓK ✦

a természete mulattató, a virtusa pedig szatirikus.

Szeretjük hinni, hogy ez még nagyobb mértékben meg fogja nyerni az olvasó közönség tetszését, mint most véget érő regényünk, a mely pedig — kérdéssel legyen mondva — ugyancsak tetszett mindenfelé.

Többi részében az «Üstökös» igyekezni fog mindig az a várva-várt, vidám házi barát lenni, a mely volt idáig: szövegben, rajzban, nálunk párját nem lelő.

✦ **ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Jul.—deczemb. 4 frt, jul.—szept. 2 frt.** ✦

Az előfizetések „AZ ÜSTÖKÖS-NEK BUDAPESTEN“ czimzendők.

Tisztelettel kérjük a t. előfizetőket, hogy előfizetéseiket idejekorán megújítani sziveskedjenek, ne hogy a lap szétküldésében zavar keletkezzék.

Tisztelettel

AZ "ÜSTÖKÖS" KIADÓHIVATALA.

Ez a kis tréfás jelenet feleslegessé tett minden magyarázatot: megértette a helyzetet Judit is, az apja is. Kerekes büszke mosolygással nézett az örvendező leányra s csak annyit mondott neki, hogy: «No hát?»

— Ez aztán... no, ez már igazán... próbálta Judit a Kerekes viselt dolgainak az eredményét megdicsérni, de nem lelt rá szavakat, kivált mikor látta, hogy apja egészen derült, jó hangulatban van, mintha kicserélték volna... azok a fontoskodó ránczok mintha örökre elsimultak volna a csizmadia homlokáról, nem kereste az öreg a hatodik határból a czikornyás, talányos kifejezéseket, hanem beszélt úgy, mint más közönséges ember... s mikor egy kicsikét megpihent, nem azon járt az esze, hogy mikép jusson sógorságba, komaságba alispánnal, főispánnal, hanem azon, hogy ugyan készen van-e már az a pár csizma, «a kit» a kántor-uram a múlt héten rendelt meg?

Kerekes mindjárt első látogatása alkalmával vallatóra vette a «delinquent» az ezer forintos kontraktust illetőleg.

Loncsár uram lányostól együtt nagyot pirult, mikor erre a tárgyra került a beszéd

— Ugyan, ne bolygassuk... ötölt-hatolt az öreg.

— De bizony bolygatjuk, — erősködött a fiskális, — mert ahhoz nekem is közöm van... hiszen az is szaporítani fogja az én menyasszonyomnak a hozományát...

A mire mind a hárman olyan szives nevetésben törték ki, mintha valami jó tréfáról volna szó, pedig mindannyian érezték, hogy az milyen komoly valóság...

— Hát azt mondja meg, nemzetes uram, hogy mikor a pénzt leszámolta a telekért: átvette Kurta szomszédtól a szerződést?

— Átvettem, nem tagadom, átvettem.

— Aztán hova tette?

— Ha én azt tudnám... hiszen ép' az a baj, hogy nem tudom...

— Talán a bibliába?

— Átkutattam én annak minden levelét.

— Talán a szekrénybe az irások közé...

— Dehogy!... százszor megnéztem minden papirosdarabot.

Kerekes látta, hogy messzebb vissza kell menni.

— De hatha csak úgy rémlik nemzetes uramnak,

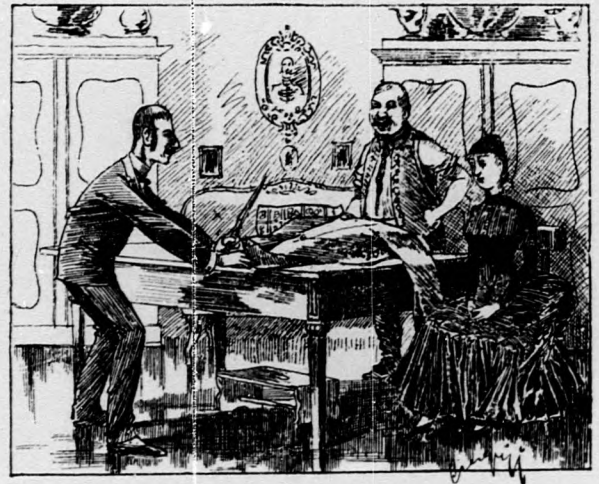
hogy átvette a szerződést, valójában pedig ott felejtette Kurta szomszédnál?

Loncsár gondolkozott.

— Nem... nem felejtettem ott. Jól emlékszem, hogy a két tanú jelenlétében vettem át, aztán még ott nyomban betettem a bekesem felső zsebébe... abba a tulajdon bekesembe, a melyik ma rajtam van...

Kerekes ránézett az ócska bekesre, mintha megakarná jegyezni magának azt a pontot, a meddig az eltűnt okmányok világos nyomai vannak. Egyszerre csak felkelt a helyéről, oda ment Loncsárhoz, s elkezdte a bekes alját tapogatni, aztán elnevette magát:

— Judit, adjon kérem egy ollót... vesse csak le nemzetes uram ezt a bekest!



S fogta az ollót és végig metszette a bekes alját, kihúzott a belés közül egy gyűrött iratot: a szomszéd telek adás-vételi szerződését...

— Jaj, istentelen rossz bekes! — nevetett örvendezve és bámulva Loncsár András... úgy e bizony lyukas az a belső zseb?

Aztán nézegette a lyukas belső zsebet. Hiszen ezen sok minden bevándorolhatott ám... Csakugyan: egyenkint huzgáltak ki a belésből még sok minden eltűnt apróságot:

— Ni, a jegyző úr lábmérete... a kiért a Miska inasnak majd kitéptem a haját, hogy hova tette! ez meg az a szivar-szopóka, a kit attól az istentelen

Csalomár Györgytől kaptam, osztán egyszer csak nem tudtam, hogy hová lett? detto kikapott érte a Miska inas; (Loncsár a szopókát mérgesen vágta földhöz s a hitvány gipsz-alkotmány rögtön ezer darabra porlott;) ez meg a dohány-zacskóm, a kit az Ágneske csinált a nevem napjára...nini! hát ez mit keres itt? dugott el hirtelen szégyenkezve egy vizit-kártyát, a melyet Sörtvéssy Ridi gróftól könyörgött ki magának a nagyobb barátság jeléül, mikor a «Dobogóban» per-tu-poharat ittak.

A szemle annyira megtetszett Loncsárnak, hogy már arra gondolt: jó lenne talán az új bekese bélést is felfejteni, hátha abban is találnak még egy — kontraktust? Nem állt ugyan elő gondolatával, de magában is, lenhagon is beismerte, hogy ilyen akkurátus embernek, mint ez a Kerekes, még eddig nem mérte meg a lábát, el is gondolta magában, hogy ha ő most a régi böles, a régi tekintély, a régi tempós ember volna, hát nem mulasztaná el, hogy az időközben bekerült borból egy poharat áldomásra emelve, a jeles fiatal ember érdemeit kellőleg méltassa, — így azonban megelégedett azzal az eltökéléssel, hogy elismerése és nagyrabecsülése jeléül, saját-kezüleg olyan nyikorgós, nyalka csizmát varr Kerekesnek, hogy különb tyúkszemet akármelyik pesti varga csizmájától sem kap, mint attól...

Meg is tartotta a szavát; abban a csizmában tartotta meg Kerekes fiskális az esküvőjét Judittal.

Gyanunk van rá, hogy azért nem maradt Loncsár András uram sem egy-magában, mint a bagoly, mikor a leányát is elvitték a háztól; legalább azt kell következtetnünk abból, hogy Savanyú Mihály egyszer csak megunta, hogy ő mindig okos ember legyen: felhagyott a rendszeres kocsmázással s újra bejárás kezdett lenni Loncsár uramhoz...Loncsár bejáratosabb Savanyúékhoz...Ez alatt valaminek rejteni kellett...Legalább Varangyékos Rézi meg mert rá esküdni, hogy Loncsár megbolondult vénségére: feleségül akarja venni Savanyú Ágneset... Varangyékos Rézi pedig jobban tudja az ilyet, mint mink...

Aztán ez már nem is tartozik mi ránk...

Elég az hozzá, hogy «most is élnek ha meg nem hóttak.»

...Pedig még meg nem haltak...

(Vége.)

J Ó O K.

Pesten lakó jogász: Hát te mit csinálsz még itt? hiszen már a többiek mind haza mentek vakációzni.

Vidéken lakó jogász: Hja barátom Szilágyi még egy hélig praelegál, hát jól esik még nála azt az egynehány órát mulasztani.

RENDES LAKÓ.



— Kérem, börtönőr úr, nem erre van az én szál-
lásokom, hanem erre a bal-szárnyon, a 6-ik szám alatt.

ILLUSZTRÁLT DAL.

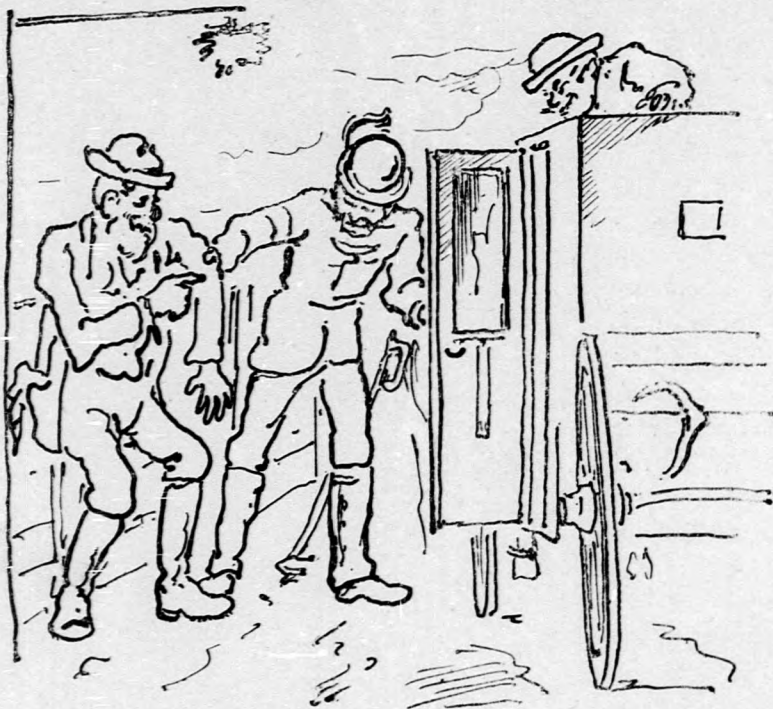


«Hogyha téged bírhatnának!»

FURCSA VOLNA.

Húsvét következett. Csarabuly város kapitánya kiadta a rendeletet, hogy miután a régebbi tapasztalatok szerint ennek a szent ünnepnek az öröme nagyon is sokan leszíjják magokat, garázdálkodnak, verekednek, úgy hogy a kapitánysági börtön rendesen nem képes befogadni őket, hát ezen a húsvéton nem a rendőrségre, hanem minden ilyen kihágót a saját lakására kell haza szállítani, lefektetni, elaltatni, — büntetésül pedig kötelesek lesznek a szállítási költségeket megfizetni.

Csutak Mihályt mindjárt első nap tetten kapta a rendőr, hazavitette, lefektette s megfizettette vele a kocsibért.



Másnap azonban ki az, a ki megint részeg és garázda? Csutak Mihály. A rendőr megint nyakon csipi s viszi egy kocsit ihoz.
 — Hova akar vinni? — förmed rá Csutak, meglátva a kocsit.
 — Hát haza; lefektetem kigyelmedet, oszt' kialussza magát.
 — De már abból semmi sem lesz. Oda nem megyek. Két ünnep-nap egymásután, osztán egyszer se legyen az ember a kapitányságon? hát micsoda ünnep volna az?

UDVARIAS.

Úr: Hányszor mondjam még, hogy este nyolcz órakor mindig itt-hon légy?

Uras: Oh, nagyságos uram, csak tessék, a hányszor tetszik.

ÜGYVÉDI VIZSGÁN.

Cenzor: A közigazgatási jogra áttérve: mondja meg uraságod, lehet-e a pap suszter?

Ügyvédjelölt: A pap suszter nem lehet; de azért varrhat csizmákat.

MIKOR OLY HŰS VOLT AZ ESTE.

Mikor oly hűs volt az este
 Ugy november közepén,
 S ott a kandallónál ültünk
 Édes anyád, te, meg én.

Egy mese jutott eszembe
 Olyan, hol volt hol nem volt,
 Főszemélye e mesének
 A vasorru bába volt.

A ki messze, messze lakik
 Vöröstenger szögiben,
 S szeme elé nem kerülhet
 Anya szülte senkisé.

Sárga réz a kerítése
 Palotája szinarany,
 S palotában szép leánya
 Éjjel nappal csukva van.

Ott fonogat k's rokkáján
 Selyem bársony fonalat,
 Vagy sétálgat nap-lementén
 Künn a kerti fák alatt.

Ajka, e kis ezüst csengő
 Oly bűbájosan dalol:
 Hogy előtte örömeben
 Még az ág is meghajol.

Két szép arcza fehér rózsa
 Gyönyörű két szeme kék,
 A homloka alabástrom
 A fogai gyöngyikék.

Anyja égő kemenczében
 Tüzesiti nyilait,
 Boldogtalan leánynézők
 Szörnyü véget érnek itt.

Édesanyád büszke daczczal
 Rám tekintett s ez alatt
 Szűrő sólyom szemeiben
 Megláttam e nyilakat.

Nógrádi Pap Gyula.

FURCSA EMBEREK!

«Milyen furcsák az emberek! A tegnapi ebédnél a plébános úr kiöntött egy kis vörös bort az abroszra s mindjárt behintette sóval: arra nem szólt senki semmit; hanem a mint én később feldűtöttem a só-tartót és siettem a sötét vörös borral leönteni, úgy hahotázott az egész asztal, hogy még!»

TERMÉSZETES OK.

— Gratulálok, Pista bácsi; hal-lom, hogy a leánya menyasszony.

— Jaj, Gyuri öcsém: későn gratulálsz, vége van annak az egész menyasszonyságnak.

— Hogy-hogy?

— Hát úgy, hogy már az óta el is vette a vőlegénye a leányomat.

INYENGZ.

Úr: (Egy vendéglőben a juhászához, a kit felhozott magával Pestre.)
No Mihály: hát ott van a fogvájó,
— vegyen ki magának egyet.

Juhász: Köszönöm alássan, tekintetes uram, már kettőt megettem.

TALÁLÉKONY INAS.



Meg volt hagyva az inasnak, hogy ne feledje el, míg az urak falun járnak, az aranyhalakat mindennap *ostyával* megetetni.

Az inas híven teljesítette is a rendeletet, de egy nap elfogyott az ostya; hát mit csináljon? *pecsét-viaszkkal* traktálta a halakat.

PETŐFIBŐL.



«Hiába' kérem, hasztalan esengek,
Hogy hagyjon el, hagyjon magamra már,
Kérlelhetetlen, siket ő, nem enged,
Tán mindörökre vissza-visszajár.»

FÉRFI — NŐ.

A férfi nép, — ilyen bolond, de hány van!
Elül tanulva hosszú éjeken.
Nem bánja, hogy az arca oly fakó szín,
Csakhogy a *bölcs* nevére szert tegyen.

A nő sereg — ilyen okos, de hány van!
Csak öltözik, mást nem csinál soha.
De lám szerény, mert jól megőrzi titkát:
Hogy már kinőtt a bölcsesség foga.

BOLDOG HÁZASPÁR.

— Hogy van az, hogy azok a Kukoricza Mihályék olyan jól élnek? Már huszonöt éves házások és még egyszer sem veszekedtek össze.

— Oh, annak igen egyszerű oka van. Az asszony mindennap eljár más házakhoz mosni, a férje pedig éjjeli bakter.

NEM TEHET RÓLA.

— Hát már megint ilyen bizonyítványt hozol te semmirekellő!

— Iszen nem én vagyok a hibás, hanem a tanító úr rá szedett.

— Micsoda?

— Mert mindig azt mondta, hogy az «utólsók lesznek az elsők,» — hát lám megcsalt.

FURA ÜZLET.

— Nézd csak te kis fiú: itt van négy krajczár, az egyik két krajczárért vegyél nekem abban a boltban egy sós perezet, a másik kettőért pedig egyet magadnak.



(Visszajön a fiú.)

— Kérem: nem volt a boltosnál csak egy sós perez, hát az úrnak nem tudtam venni: tessék itt van a garasa!

E SZERINT A RÉGI KÖZMONDÁS SEM IGAZ.

Első komikus: Analizáltad már ezt a bort?

Második komikus: Igen.

E. k.: S mit találtál benne?

M. k.: Mindent, csak — igazságot nem.

JÓL MEGJEGYZI.

Papa: (fiához, miután jól megnadrágolta.) Remélem, ezt nem igen felejtet el.

Fiú: (pityeregve.) Ne-e-em pa-a-pa, gö-böt kö-ötök a zsebkendőmre.

MÚIZLÉS.



— Gizella! valjon a rámát is Rafael csinálta?
= Persze! hiszen az a legértékesebb a képen.

AUDIENCIA A SZULTÁNNÁL.



Hersch Leibstock: Portás bácsi! mondjon csak, mi nek kell a szultán tüfűsége előtt a mellen keresztbe tenni a kezét?

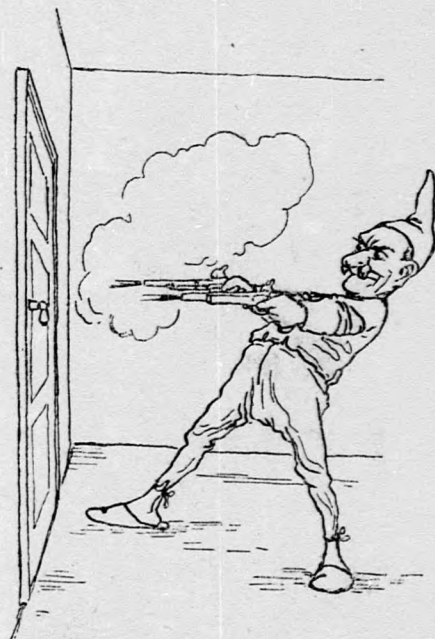
Terem-őr: Mert ő fölsége nem szereti, ha előtte a kezekkel olyan «hasztegezén» mozdulatokat csinálnak.

NYARALÓBAN.

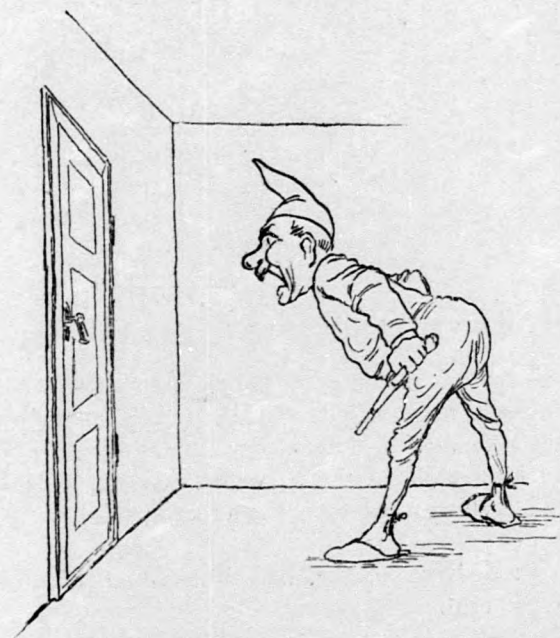
Sanda Kázmér, nyugalmazott kuriai bíró úr, — különben agglegény — falun nyaral.



Egy éjjel gyanus dörömbözést hall földszintes lakása ajtaján. Vitézül megijed.



Felelet nincs. A dörömbözés azonban egyre tart. — Nesze neked, tolvaj, zsvány! Piff-puff! A dörömbözés csakugyan megszűnik.



— Ki az? ki dörömböz? Retro! Szólj, vagy lövökkk!! Egy, kettő, hárrrom!! Takarrodj, gazember!!



Sanda Kázmér úr biztos volt benne, hogy meglötte a rablót, csak azt nem merle volna soha sem még álmodni sem, hogy őt a házi gazdája csacsija akarta kirabolni.

HA TUDNA...

Szemüveget kér a látszerésznél az atyafi, olyat, hogy azon olvasni tudna. Okulát okula után próbál fel, de mindig csak az az eredmény, hogy nem bírja elolvasni az apró — de még az öregebb nyomtatást sem, a mit a boltos elébe tart; végre a boltos megkoczkáztatja a kérdést, hogy:



— De hát különben tanult-e kigyelmed s tud-e olvasni?

— Hsz! ha tudnék olvasni, akkor nem gyünnék az úrhoz okulát venni!

— vágott vissza az atyafi nagy indignációval.

ÜGYVÉDI SZÁMLA.

Egy ügyvédi számlában a következő tétel fordult elő a többi közt:

«Május 15 én éjjel felébredtem és az ön pöre felett gondolkoztam.....10 frt.»

EL NEM FOGADOTT INDÍTYÁNY.

Öcs: No, bácsi, megmutogattam mindent, a mi ebben a városban látni való. Délután majd föl megyünk arra a hegyre s onnét egyszerre tekintjük át az egészet. El fogja ismerni, hogy megérdemli a fáradságot.

Bácsi: Már hogy én azért mászkáljak hegyre föl, hogy lássam, mi van itt *lenn*? — Posztóba a fejedet öcsém! abból ugyan nem eszöl!

KEDÉLYESEN.

Úr: A miket mondtam, jól elrakja kend a fülei mellé, mert ma nagy dologban jár ám el kend, vén számár!

Hajdu: Igenis, most már megértettem, hogy a tekintetes úr személyében megyek be a városba.

SZERÉNYSÉG.

— Miért nem házasodik már kegyed, Ferenczy úr?

— Látja nagysád: a házasság vagy menyország, vagy pokol; már pedig a menyországra én nem tartom magamat érdemesnek, a pokolra meg nem vagyok kíváncsi, tehát — — —

KÉTÉRTELMŰ.

Gusztí jogász írja az apjának egy levelező lapon:

«...A pénzt tegnap megkaptam, köszönöm. — *Legközelebb többet.*

Engedelmes fia:
Gusztí.»

VAKMERŐ FELTEVÉS.

Államügyész: (a fogház felügyelőhöz.) Micsoda? már megint megszökött egy rab? Hallja kérem, ha ez így megy, akkor a mi fogházunk nem lesz többé fogház, hanem a *szabadság csarnoka.*

MIKOR NEM LEHET HINNÍ VALAKINEK.

Kobak úr, a kiről az édes papája se képes bizony meghatározni, hogy melyik mondását kell komolynak, melyiket bolondnak tekinteni, egy multságban valószínűsége igazi gróft vezetett, ennek kértére, Jolánka elé, a ki épen úgy ismerte Kobak urat, mint a saját papája.

Kobak: Kedves Jolánka, ime bemutatom magának gróf N. N. urat.

A kis fitty-firitty Jolánka végignézi a bemutatott gróft, s aztán azon ötlettől vezettetve, hogy ez az ismeretlen ember Kobak urral az ő megtréfálására czimboráskodik, azt mondja Kobak urnak:

— Tudja Kobak, tegye bolonddá az öregapját.

Valamikor régen történt.

Egy főrangú képviselő beszédbe ereszkedett egy képviselő társával s a közben annyira megfélekedett környezetéről, hogy a padnak a tetejére ült fel, háttal az elnök felé.

Persze: konsternálva volt az egész ház.

Az akkori pécsitamást figyelmeztetik, hogy nézze csak: ez mégis különös tempó, úgy fordulni az elnök felé... szólítsa meg... de az félre nézett s bosszusan azt mondta: «nem látom; nem akarom még feltünőbbé tenni a dolgot...»

De csak nem tudott ez kimenni egyik képviselő fejéből sem és ülés után elbeszéli egy akkori elméncznek, a ki esetleg későbben jött volt az ülésre és nem látta a jelenetet.

— Ugyan mi megbotránkozni való van azon? — felelt ez nevetve, — az a főrangú úr csak megbecsülte az elnököt: hiszen a tisztességesebb pofájával fordult felé.

II.

Van a «szabadelvű pártnak» egy tagja, a ki már többször megtette azt, hogy egészen eredeti, a párt felfogásával egészen ellenkező szellemű határozati javaslatokkal állt elő.

Egyszer a következő határozati javaslatot terjesztette be: töröltessenek el a tanfelügyelőségek, az adófelügyelőségek, a főispánságok, miniszteri tanácsosságok, titkárságok és még egyebek.

Harsogott a kacajtól az egész ház, mikor a t. képviselő úr indítványát megokolta.

Mikor aztán leült, eszébe jutott, hogy ezzel az eredménnyel még se jó lesz neki eltávozni; kigondolt valamit, hogy iménti beszédének komikus hatását valamiképp enyhítse s elhatározta, hogy még egyszer szót kér, «szavai értelmének megmagyarázása» czimén; oda is ment Beöthy Aldzsihoz, a jegyzőhöz, hogy feljegyeztesse magát szólásra.

Hát egyszer, a mint várja, hogy felszólítsák, hallja, hogy Péchy Tamás rákezd az «ite missa est»-et: be akarja rekeszteni az ülést. A mi emberünk magából kikelve rohan Beöthyhez, hogy hát mi ez? mért nem szólítják őt fel? Beöthy pedig, a ki bizony egészen elfeledkezett róla, himez-hámoz.

— Mért nem jelentetted be az elnöknek, hogy «szavaim értelmének megmagyarázása» végett akarok felszólalni?

— Mondtam én, — felel Beöthy szorultságában.

— Mondtad? az nem lehet... most mindjárt megkezdem tőle...

Beöthy azonban sietett közbe vágni:

— Jól van, kérdezd meg... én mondtam neki, de ő azt mondta, hogy nincs szükség «szavaid értelmének megmagyarázására», mivelhogy azoknak semmi értelmök sincs...

De már erre meghökkent a haragos képviselő... s nem merte Péchyt megintpellálni, mert hátha az csakugyan abban a véleményben van?

Az már régi fogás, hogy az egymással szemben lakó fodrászok azt írják ki: «Itt jobban nyírnak, mint átellenben», — hanem egyik külvárosunkban igazán originálisan főzte le egyik a másikat.

Látván ugyanis, hogy az átellenében levő fodrász-üzlet tulajdonosa a lehető legnyalkábban, legdivatosabban van megnyírva, kifésülve, — fogja magát s iszonyú komiszúl, csupa grádicsesal nyírja le a maga haját.

A mint aztán jönnek a kuncsaftok, azoknak első dolguk a furcsán nyírott fejet észre venni:



— Ejnye! hogy lehet az, hogy önnek fodrász létére olyan komiszúl van lenyírva a haja?

— Hja, kérem, én nem tudom megnyírni magam magamat, hanem kénytelen vagyok a kollegámhoz menni nyíratkozni, ide átellenbe.

— Nos? és őt —

— Igen: őt meg viszont én szoktam megfrizérozni.

AZ LEHET A DARAB.

Margit: Mamám, mehetek ma a színházba?

Mama: Ma nem, mert az olyan darab, melyet ily fiatal leányoknak nem szabad látni.

Margit: Ah be nagyszerű darab lehet az!

ÉSSZEL ÉL.

Bíró: (vádlotthoz.) Tud-e valamit mentségül felhozni?

Vádlott: (naplopó.) Semmit sem; még csak az kelene, hogy ilyen hidegben szabadon bocsássonak.

IVÓ FILOZÓFIÁJA.



— Hehehe! váltig hirdetik az újságokban, hogy az orr verességét el lehet mulasztani. Bölesen tudom! De engem nem csap be a patyikus; elmulasztom én magam is az orrom verességét: addig iszok, míg kék lesz az orrom.

BIZTATÁS.

T. községben a tagosítási eljárás befejeztetvén, már csak a rezignáció volt hátra. A lakosság annyira ellenezte a tagosítást, hogy a fenyegető nyilatkozatokról az urbéri bíróság tagjai is tudomást vettek. Cz. kincstári ügyész revolverrel felfegyverkezett s utközben dicsekedett a bíróság tagjai előtt, hogy ő nem fél, mert a ki csak hozzá közelíteni mer, azt lelövi.

A helyszínére egy folyón keresztül magasan felállított gyalog pallón kellett keresztül menni. Cz.-nek szédült volt a feje s csakis sok biztatás után ment rá a pallóra, midőn annak közepére ért, úgy elfogta a szédülés, hogy kénytelen volt két kezére leereszkedni.

Ilyen furesza helyzetben meglátván őt T. bíró, a kivel Cz. szeretett évödni, a tuisó partról odakiált:

— Ne féljen bátyám, hisz ott a revolver.

KÜLÖNBSÉG.

— Mi különbség van egy miniszter és egy gazdag bankár közt?

— Az, hogy egy miniszter mindent meg akar tenni, a mi csak módjában van, — egy gazdag bankárnak pedig módjában van mindazt megtenni, a mit csak akar.

RANG SZERINT.

Ezredesné: Jaj lelkem, századosném, a múlt éjjel kegyedről álmódtam

Századosné: Hogyan, én rólam? Oh, nagysád nagyon is előzékeny — hiszen igazság szerint nekem kellett volna először nagysádról álmódnom.

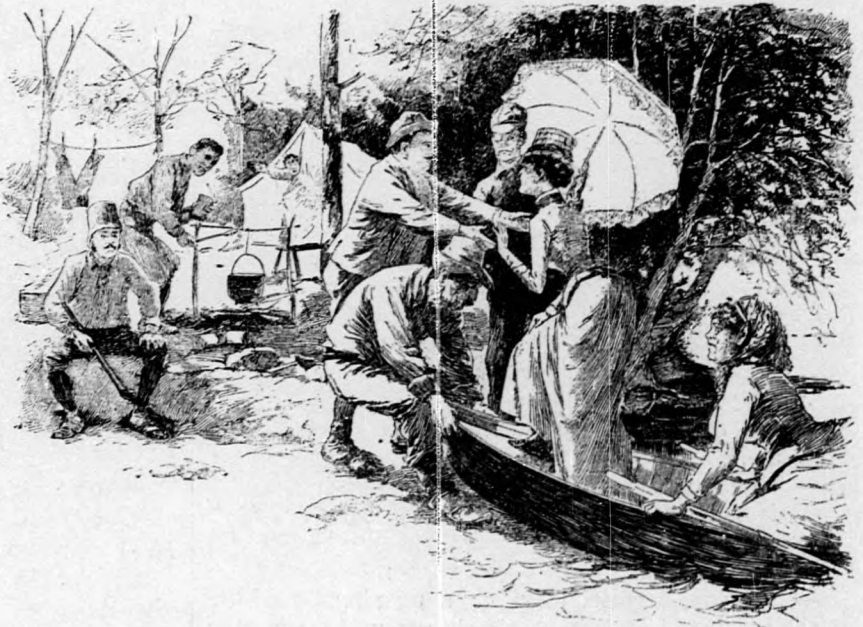
MEGOKOLTA.

X. községben a szarvasmarhák között járványos betegség ütött ki. A közigazgatási hatóság kiküldötte J. állatorvost, hogy vizsgálja meg a baj okát s orvosi szereket rendeljen.

A szakértő szerle eredményét az állatorvos szóval következőleg jelentette be:

— A szarvasmarhák betegségének a változó időjárás az oka; — tessék elhinni, *nekem is* úgy fájit tegnap a fejem, hogy azt hittem, megbolondulok.

ROSSZÚL ÉRTETTE.



— Jaj, a mamámat talán jó lenne a csónakban hagyni...

— Miért?

— Mert... mert... az ő idejében nem lehetett látni olyan... olyan ruhadarabot, a mit ott száradni kiterítették...

— A nyüstyt is! csak nem Ádám atyánk volt a mama kedves férje?

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

Készít egyes fogakat, fogsorokat és plombákat, jótállás mellett; árak mérsékeltek.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdusabb

SAVANYUVIZE,

vegyelmezve dr. Lengyel Béla egyetemi tanár ur által.

Ajánlja a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által főleg a lélegzési-, emésztési- s húgycső-szervek hurutos bántalmainál hatásosan gyógyítja a Rhachitis-, görvélly-, vese- és köszvénybajokat, ép úgy használható a tagok csúszs bajainál, gyermekekénél megátolja a tulságos gyomor-savany képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szén-sav tartalma folytán ezen üdítő savanyuviz a legkellemesebb ízzel bír s borral használva igen nagy keletnek örvend.

Friss töltésben mindenkor kapható: **Édeskuty L.** m. k. és szerb kir. udv. ásványvizszállítónál Budapesten.

Ugyszintén minden gyógyszer-tárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

VÉGELADÁS

a legolcsóbb árakon. Egy nagy tömeg **dizsmü- és bronch-áru, porcellán, fa és üveg,** valamint **szoborkák, vázák, szalonbutorok, óra és írógarnitúrák** és egy nagy tömeg függő és asztali lámpa.

TESTORY Budapest, Giz-latter 1. (Haas-palota.)

„MARGIT“

gyógyviz.

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Selters-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák; **tüdő-, gége- és a gyomor hurutos bántalmainál,** továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Trieszt, Fiume és hazánkban a **kolera** megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos főraktár

ÉDESKUTY L.,

magyar kir. és szerb kir. udv. ásványvizszállítónál, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszer-tárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben. 5371

“SIESTA!” Egy nagyon kényelmes szép nagy **karosszék** legártatósb, bármily színű amerikai bőrből. **9 frtért** kapható Budapesten, Dorottya-utca 8. szám alatt.

ARNSTEIN ADOLF, kárpitos.

Raktár kész kárpitbutorokban.

— Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. —

Brünni szöveteket egy elegáns **tavaszi vagy nyári öltönyre** 3-10 méter azaz 4 bécsi rőf szelvényekben. **ft. 4-80** igen finom **ft. 7-75** legfinomabb **ft. 10-80** legsötét. **valódi gyapjúkból,** valamint felbitőszövetek, sima és selyemmel átzott kangarn, czer-názott moszószövetek ural- és flü-öltönyökre, méterje 55 kr, egyzertű szállességi, széküld **utánvétellel** a szolid és reel czégek elismer **SIEGEL-IMHOF** **finom posztógyári raktára** **BRÜNNEN.** **Nyilatkozat:** Minden szelvény hosszúsága 3-10 mtr és 133 cm szélességi, tehát egy ököletű ural-öltönyre elégesegek. Ezen az a ismert szoliditású keszűdök a vól, hogy mintaszertm válaasztott vól, nésűdű a színtű árak szállítának. Ezen szövetek olcsó árak és szép kiállításuk miatt előreműködő és minden más gyártmány felől, alompon részeselek. Kívánatra a felet raktár bérletnek mintákat ingyen és bérmentve küld. 5375

MARGITSZIGETI GYÓGYFÜRDŐ.

Budapest főváros közvetlen közelében.



35° R. meleg artzi forrás — porcellán-, márvány-, kád- és kő-fürdők zuhany-készülékkel — nagyszerű kert — 300 teljes kényelemmel berendezett szoba, társalgási terem, kül- és belföldi lapok, posta. telefon távirda összeköttetéssel, naponta zen e **Kóralakok melyek ellen a margitszigeti hé viz kedvező eredménnyel használtatott:** **köszvény** — az izületek, izmok, csont-hártya, ideghüvely, idült csúza. A csúz, köszvény, erómiüvi behatások, typhus után fellépő hűdésék. — **Zsábák.** — Csontbántalmakat, csontszűt, izületi bajokat és külsértéseket követő elváltozások. — Fajdalmas hegek, merevség, hűdés. — **Bőrbántalmak.** Altesti bántalmak. Méh- és hüvely-bántalmak. Még arra is figyelmeztetjük a t. cz közönséget, hogy a kószvények be, melyek a köszvényes, csúzos és ideges bántalmak valamint a hűdésék és az Ischia fürdészi kezelésében igen hathatos segéd-gyógyszert köze. — A héviz belsőleg eredménnyel használtatott: idült gyomorhurulnál és alhasi pangásoknál. A szigeten van gyógyszer-tár, ellátva mindennemű ásványvizzel. Rendelő orvos: **Dr. Verzár.** Bérletkért egy a fürdő- mint a menetjegyek együttes váltásánál árlengedés. A szigeten lakó fürdővendégek a fürdő használatánál és a menetjegyeknél előnyben részesülnek. A fővárossal óránkint kétszer közlekedés. 1261

A fürdő-idény tartama május 1-től október 1-ig.

A lakások megrendelése: a szigeten a felügyelőségi irodában.

Budapest.

A margitszigeti felügyelőség.

Északi tengerfürdők és légyógyhelyek



Körülbelül 40 km-től hosszú, **egyesen part, folytonos hullámszab, teljesen szabhad életmód, mérsékelt árak.** Julius 1-ég, és szeptember 1-től szállodák és magánlakásokban 1/3-addal olcsóbb. **1884-ben 2900, 1885—3600, 1886—4300, 1887—5400** vendég fordult meg.

Ujonnan berendezett: Gözuti pályá a tengertől a fürdőig. Hajózás és vadás-sport. Új nagy meleg fürdőház gősfürdővel. Fürdő-gyógytár Westerlandban.

Syilt fürdő képes leírása minden könyvkereskedésben. Prospektusok- és uti terveket küld a fürdői, igazgatóság Westerlandi-Syilt.

